

zgodba o nekem slastnem truplu ali gostija ali kako so se roman abramovič, lik janša, štirindvajsetletna julia kristeva, simona semenič in inicialki z.i. znašli v oblaku tobačnega dima

*v tej drami je sedem likov, eden izmed sedmih likov sem jaz
jaz, sedmi lik v tej drami, stopim pred vas, spoštovano (zahodno)gledalstvo, stopim pred vas s pipo v roki*

jaz, sedmi lik v tej drami, nimam nobenega imena, sem brezimni lik, takorekoč neznanec, lahko bi se reklo john doe, če bi bila to ameriška drama, pa ni, torej nisem john doe, ker ni ameriška drama je slovenska drama, tako da nimam imena, ali pa mogoče, mogoče sem vsa imena, kar jih želite ali pa tisto, ki si ga predstavljate, ko me zagledate

*stopim pred vas s pipo v roki in mornarsko majico na sebi
modra*

bela

modra

bela

modra kot morje

bela kot sneg

s pipo v roki, iz katere gre dim

iz pipe, ne iz roke

mislím, dim

proti vam, cenjeno občinstvo

trakec sivega dima se vije proti vam, cenjeno občinstvo

trakec sivega dima in potem

vdih

izdih

oblaček sivega dima

stopim na rampo

vas strmo pogledam

bolj ali manj strmo, edino, kar je tu pravzaprav pomembno, je to, da vas pogledam

se pravi vas, velespoštovana publika

vas pogledam v oči, v kolikor mi odrski reflektorji to dopuščajo, bilo bi fino, da bi mi dopuščali

vas pogledam

strmo

mogoče se vam nasmehnem

se odkašljám

se odkašljaš tudi ti, imenitni gledalec

dlje ko te gledam, bolj se odkašljuješ

in potem, potem pogledam v horizont

tja nekam visoko nad tabo

gledam v horizont in si nadenem veliko bolj resen obraz, kot pristoji moji mornarski majici

modra

bela

modra

bela

kot sneg kot morje kot nebo kot oblaki

veliko bolj resen obraz, kot pristoji moji pipi

dim v trakcu in dim v oblaku

veliko bolj resen obraz, kot pristoji moji gosti sivi bradi

trakec dima

vdih

izdih

oblaček dima

in potem ti predstavim like, ki nastopajo v tej drami

prvi dramski lik je

roman arkadij abramovič, ruski milijonar in 51. najbogatejši zemljan, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok in nima nič opraviti z resnično osebo romanom arkadijem abramovičem, ruskim milijonarjem in 51. najbogatejšim zemljanom, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok

drugi dramski lik je

lik janša, janez janša, predsednik vlade republike slovenije, ki bi lahko prišel dol, pa ne pride in nima nič opraviti z likom janša, janez janša, predsednik vlade republike slovenije iz predstave slovensko narodno gledališče janeza janše

tretji dramski lik

štirindvajsetletna julia kristeva, diplomantka univerze v sofiji, ki bo nekoč postala slavna filozofinja, psihoanalitičarka, feministka, sociologinja in pisateljica, poleg vsega naštetega pa tudi žena in mati in tudi nima nič opraviti s štirindvajsetletnico z istim imenom, ki ji je usoda prav tako namenila postati vse zgoraj našteto in še marsikaj, kar ni našteto niti zgoraj niti v wikipedii

četrti

simona semenič, avtorica pričujočega besedila, ki nima nič opraviti z resnično osebo simono semenič, avtorico pričujočega besedila, čeprav si mogoče to želi

in peti

inicialki z.i., s tem, da z lahko na primer predstavlja prvo črko imena zlatan in i lahko na primer predstavlja prvo črko priimka ibrahimović, vendar inicialki z.i. ne predstavljata inicialk švedskega nogometaša, ki ga je nk barcelona poleti 2009 kupila za 69 milijonov eurov

tako, zdaj sem ti predstavil že šest dramskih likov

*prvi sem jaz, brezimni, potem pet njih z imeni in zdaj je na vrsti še zadnji dramski lik
glavna oseba*

protagonist

lik, ki vpije po tem, da ga odigra zvezda

da ga odigra prava igralska zvezda v enem nonšalantnem zvezdniškem zamahu

ta lik je

(malo psihološke pavze)

ta lik je truplo

in zdaj se pojavi

lik z imenom truplo se pojavi v ozadju

čisto rahlo osvetljen

za spoznanje

stoji tam zadaj

in stoji

ko smo se tako seznanili z dramskimi liki oz osebami

(meni osebno je sicer najbolj pri srcu izraz dramatis personae)

vam razložim, še kje se nahajamo

ja, seveda se nahajamo v gledališču, ampak v tem gledališču vam bomo zdaj priredili prav posebno gostijo

na gostijo so povabljeni nekateri eminentni gostje, posedli jih bomo za mizo

(seveda to ne pomeni, da mora biti kaka prava miza na odru, lahko pa seveda tudi je, lahko je cela vrsta miz ali pa cela skladoavnica miz, lahko je cel oder miza, lahko mize narobe ali pa tudi prav obrnjene visijo s stropa, lahko je tudi samo napis, na katerem piše miza, v enem, drugem ali tretjem jeziku, lahko pa nikjer nič ne piše in tudi nikjer ničesar ni; ne mize ne stola in ne jušnika z opojno dišečo obaro, hočem reči, da je pomembno predvsem to, da si ti, odlični gledalec, lahko predstavljaš, da se naši eminentni gostje na odru pred tabo gostijo)
ta gostija je zelo posebne in tudi pomembne sorte
naši eminentni gostje se na odru pred tabo, spoštovani publikum, namreč gostijo s truplom
torej, ja, drago gledalstvo
vsaka žlica obare, ki jo eminentni gost da v usta, je žlica obare, skuhane iz trupla
tako da to truplo, ki ga gledaš na odru, to truplo ni živ lik
(dramatis persona, če bi bilo po moje)
to truplo je nekoč bilo živ lik, nekoč, preden je končalo v obari, ki jo bom postregel med nocojšnjo gostijo
ta lik
ki je pred tabo in ki ga impersonira
(in to sapo jemajoče impersonira)
prava gledališka zvezda
je lik, ki je v resnici skuhan v obari, ki jo bodo pomlatili gostje, ki so prisotni na nocojšnji posebni in pomembni gostiji, ki se bo vsak čas začela

lik z imenom truplo se prav počasi začne premikati
v soju luči
kontra luč
fronta
in počasno premikanje od zadaj proti rampi
šele zdaj, dragi gledalec, šele zdaj ga lahko prav vidiš
mogoče je truplo oblečeno v regency obleko
visok pas, tik pod dojkami prevezan z zlato vrvico
belo obleko iz muslina plemenitijo zlate obrobe nad dojkami, na koncu kratkih rokavčkov in seveda na robovih vrhnje plasti prosojne tkanine
truplo se mogoče res imenuje truplo in je skuhano v tisti obari na mizi, ki tako lepo diši po celi dvorani, mogoče je res, vendar se premika zapeljivo, graciozno in vznemirljivo, kot bi ne bilo truplo in bi ne bilo skuhano v tisti obari, ki pravzaprav diši skoraj ravno tako zapeljivo in vznemirljivo
(graciozno pač ne)
truplo se premika proti rampi, kjer stojim jaz, vendar se ne premika proti meni, premika se proti tebi, dragi publikum
vse buči od tega počasnega premikanja, pa čeprav ni slišati nobene glasbe
premika se dolgo, za vsak korak si vzame čas
beli muslin nalahno šušti
nalahno šušti beli muslin
proti tebi
vedno bolj proti tebi
(in tudi proti meni)
čeprav sem medtem postal neopazen
truplo stopi na rampo
in čisto potihno spregovori

moje ime je

utihne

čaka
 utihne in čaka zato, ker je igralska zvezda
 zato ker si to lahko privošči
 zato ker boš, velecenjeni, željno čakal njeno naslednjo besedo
 željno in brez diha
 vendar truplo ne spregovori
 tam stoji in gleda vate
 z dvignjeno glavo in mogoče, mogoče prav počasi dviguje roki
 desno malo nad glavo, z dlanjo proti tebi
 levo pa pred sabo, dlan proti dojkama
 široko razprte oči uprte v horizont
 edino, s čimer se loči od kipa, je to, da počasi premika ustnice, kot bi hotelo reči »moje ime je«
 mogoče pri sebi to tudi ponavlja, mogoče pri sebi ponavlja »moje ime je«
 medtem ko se jaz odkašljam
 ko gledam vate in se odkašljujem
 in najavim prvega gosta
 najavim prvi dramski lik
 na gostiji se nam bo pridružil
 roman arkadij abramovič, ruski milijonar in 51. najbogatejši zemljan, ki je lastnik nogometnega kluba
 chelsea in oče šestih otrok in nima nič opraviti z resnično osebo romanom arkadijem abramovičem,
 ruskim milijonarjem in 51. najbogatejšim zemljanom, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče
 šestih otrok
 vstopi
 se rokujeva
 pokažem mu njegovo mesto pri mizi
 (ki lahko je miza, lahko pa ni miza)
 odmaknem stol
 (ki lahko je stol, lahko pa ni stol)
 trudim se, da bi dim iz moje pipe ne šel direktno vanj
 ampak tu nimam kaj
 dim iz pipe se kot ponavadi v trakcih vali tja, kamor je najmanj treba
 direktno v romana arkadija abramoviča, ruskega milijonarja in 51. najbogatejšega zemljana, ki je
 lastnik nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok in nima nič opraviti z resnično osebo romanom
 arkadijem abramovičem, ruskim milijonarjem in 51. najbogatejšim zemljanom, ki je lastnik
 nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok

 roman arkadij abramovič, ruski milijonar in 51. najbogatejši zemljan, ki je lastnik nogometnega kluba
 chelsea in oče šestih otrok in nima nič opraviti z resnično osebo romanom arkadijem abramovičem,
 ruskim milijonarjem in 51. najbogatejšim zemljanom, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče
 šestih otrok, se usede
 in sedi
 gleda vate
 prekriža noge
 se nasmehne
 odkriža noge
 se obrne proti mizi
 privežem mu prtiček
 natočim kapljico
 morda dve
 (morda mu natočim dve kapljici)
 morda eno odpije

(morda odpije eno kapljico)
iz jušnika mu postrežem z omamno obaro
sopara se v trakcih vali s krožnika
roman arkadij abramovič vzame žlico
zajame obaro
popiha
srkne
obraz se mu zmehta
dobro je
zadovoljen sem
zelo sem zadovoljen, da mu je obara všeč
že vidim, da bo nocojšnja gostija uspela
dotočim kapljico
mogoče dve
roman arkadij abramovič mi prikima in se zadovoljno hrani
ko se naje, rigne
morda tudi ne rigne
če rigne, je to znak, da mu s prtičkom obrišem konici ust
potem vrže denar na mizo
mogoče je ta gesta preveč očitna
ker ipak je to roman arkadij abramovič, ruski milijonar in 51. najbogatejši zemljan, ki je lastnik
nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok in nima nič opraviti z resnično osebo romanom
arkadijem abramovičem, ruskim milijonarjem in 51. najbogatejšim zemljanom, ki je lastnik
nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok
mogoče ne vrže denarja na mizo
mogoče mi ga zatakne v žep majice
moja majica z modrimi in belimi črtami ima na prsih žep
modra
bela
oblak morje sneg nebo
mogoče imam zdaj notri bankovce
oblak morje sneg nebo
in potem odide

truplo še vedno stoji tam na rampi in premika ustnice
in potem ga slišiš

moje ime je olena popik in nisem hotela umreti
nisem hotela umreti
ne vprašajte, zakaj nisem hotela umreti, ker vam ne bom znala odgovoriti
nisem hotela umreti naj zadostuje

dragi gledalec, če nisi vedel do zdaj, potem zdaj ni več dvoma, da imaš pred sabo truplo
čez nekaj replik ti bo jasno, da je to vzhodno truplo
v tej drami zahodnih trupel ni, samo vzhodna
(če kaj takega, kot je vzhodno truplo, sploh obstaja)

mogoče nisem hotela umreti, ker sem hotela po dolgem času
ne, ne
ne
mogoče zato, ker sem spet hotela videti svojo triletno hčer, ki je ostala doma, v ukrajini

spet in spet in spet
mogoče zato
da bi jo videla upihnuti svečke na torti za deseti rojstni dan
če pa ne bi imela denarja za torto, nič ne de
mogoče zato
da bi jo videla za deseti rojstni dan
in dvajseti
in tako dalje
mogoče niti ne zato
mogoče mi še mar ni bilo za svojo triletno hčer
ali sina
mogoče pa ni bila hči in je bil sin, ki je ostal doma v ukrajini
in mogoče nikoli nisem niti pomislila nanjo oziroma nanj
mogoče nisem hotela umreti zato, ker mi je bilo komaj enaidvajset let
ko so me pripeljali na kliniko v mostarju
ko so me že na pol razpadlo pripeljali na kliniko v mostarju
po treh letih biznisa v sloveniji, na hrvaškem in v bosni nisem bila takrat več vredna počenega groša
tako rekoč
veste, na začetku so me lahko kupili za 100 in več eurov, na koncu sem pa oddelala svoje že za 5
osemnajstletna mlada in lepa – vse nekaj drugega kot enaidvajsetletna s pretečenim rokom
postana
in zgarana
in grda
in nikakršna
in bolna, predvsem bolna
pa so se našle stranke, da ne boste mislili, da ne
se najdete, zmeraj, nič vas ne moti
mogoče sem hotela samo dočakati svoj dvaindvajseti rojstni dan
ne vem, zakaj nisem želela umreti
mogoče nisem želela umreti zato, ker nisem še doživela poljuba svojega življenja
mogoče zato
ali pa preprosto zato, ker bi se rada še enkrat dala dol kot bog zapove
ali pa sem se želela še enkrat zaljubiti
mogoče sem se samo želela še enkrat zaljubiti
nisem pa hotela umreti
tik preden sem zaprla oči, zadnjič
torej zadnjič zaprla oči 2.novembra 2004
tik pred tem, sem pomislila, ne
ne
rada bi živela
mogoče, mogoče sem rada jedla sarmo in mogoče nisem hotela umreti samo zato, da dam še enkrat
sarmo v usta
ali pa vodko
ali pa tiča
kar že
da dam nekaj v usta pač
preden me pobere zaradi vseh tistih hiv virusov, hepatitisov, sifilisov in tuberkuloz, ki sem jih dobila
na šihtu od vaših tičev
ja, ja, seveda ne od tvojega tiča
ampak od tvojega soseda
še vedno imam veljaven potni list, mrtva sem že skoraj šest let, potni list je pa še zmeraj veljaven

grem stavit, da nisi vedel tega
mogoče sem pa tik preden sem zaprla oči, zadnjič, takrat 2.novembra 2004
mogoče sem pa pomislila, kaj bi naredila, ko bi bila naslednjič na ših
mogoče sem si predstavljala, kaj bi naredila, ko bi naslednjič slišala iz njegovih ust pofafi mi ga
prasica
en dolg oster pravkar nabrušen nož bi mu porinila v drobovje
zlahka sem si predstavljala ta sunek
zlahka sem si predstavljala rezilo, kako zareže v njegovo kožo
kako prodira skozi tvoje mehkovje
hitro gre, ampak jaz bi raje, da bi šlo počasi
zato si vse skupaj predstavljam v slow motionu
ti se pa končuješ z orgazmičnimi kriki in vem, da edino teh ne bom nikoli pozabila in to me zabava
in gledaš me in ne moreš verjet, kaj se ti je pravkar zgodilo
in to me še bolj zabava
ne moreš verjet, ker si bil sveto prepričan, da bom tvoj pofafi mi ga prasica prenesla tudi
osemtisočsedemstoenainšestdesetič in potem dvanajsttisočtristopetnajstič in potem na bergli
šestintridesettisočdevetstoenajstič

*v tem trenutku zakašljam
ker jo je treba ustaviti, ta plaz besed je treba ustaviti
da gremo s programom naprej
da nasitimo naslednjega gosta
gosta, ki sem ga napovedal na začetku
naslednji gost je lik janša
lik janša, janez janša, predsednik vlade republike slovenije, ki bi lahko prišel dol, pa ne pride in nima
nič opraviti z likom janša, janez janša, predsednik vlade republike slovenije iz predstave slovensko
narodno gledališče janeza janše
ga napovem, vendar se ne prikaže
in ga napovem še enkrat
lik janša, janez janša, predsednik vlade republike slovenije, ki bi lahko prišel dol, pa ne pride in nima
nič opraviti z likom janša, janez janša, predsednik vlade republike slovenije iz predstave slovensko
narodno gledališče janeza janše
in potem ga zagledam, prvi ga zagledam jaz
potem ga zagledaš ti
(truplo je medtem že obupalo in sedi na rampi, mogoče celo gleda vate, mogoče se mu pa še to ne da
več, poglavitno je, da truplo zdaj čaka)
lik janša ima na glavi baretko, lahko rdečo, črno ali zeleno, nikakor pa ne pisano, in se čudno obnaša
ko da nekaj išče
hodi sem in tja, cikcak dela in si nekaj mrmra v brado
cikcak in mrmranje v brado
po tem si boš zapomnil lik janša
po tem in po baretki, nikakor ne pisani
pride do mene, se ustavi
se potipa po glavi in nasmehne, kot da je odkril nekaj pomembnega
izdih olajšanja
torej; lik janša olajšano izdihne
vse to (tipanje po glavi, nasmeh, izdih olajšanja) se zgodi zelo hitro, lik janša očitno upa, da tega ni
nihče opazil
niti jaz, še najmanj pa ti, velespoštovano cenjeni gledalec
lik janša bi v tem trenutku dal vse in še več, da ti nisi opazil tega malega spodrsljaja*

truplu sploh ni mar za lik janšo, mogoče ga truplo še zmeraj ni opazilo, mogoče truplo misli, da je lik janša pravzaprav roman arkadij abramovič, mogoče truplo misli, da se je roman arkadij abramovič do zdaj gostil, truplu v glavnem še mar ni za lik janša, ki upa, da ni nihče opazil tipanja po glavi, nasmeha, izdiha olajšanja

lik janša sname baretko, in me strogo premeri

trakec dima

vdih izdih

oblaček

medtem ko me strogo meri, si pritiska baretko k prsim in se rahlo nagiba naprej

medtem ko me strogo meri, si pritiska baretko k prsim in se vedno bolj nagiba naprej

medtem ko me strogo meri in si pritiska baretko k prsim, se zbojim, da bo padel na nos

zato, ker se pritiskajoč baretko k prsim že čisto preveč nagiba naprej

vidim, da želi nekaj reči

nasmehnem se mu, da bi ga opogumil

reče »c«

in se še enkrat nasmehnem

reče »c«

in še enkrat ponoviva isto

mi namigne s kazalcem, naj stopim bolj k njemu

in stopim bolj k njemu

in mi namigne, da mi bo nekaj zašepetal v uho

prisonim uho na njegova usta

mi zašepeta besedo

se odmaknem

ga pogledam

me pogleda, pomenljivo

zamiži in prikima

tako kot gospa, ki ji je danes jutraj tehtnica pokazala 132 kilogramov in ravno v hipu, ko je tehtnica,

ki sicer zdrži 180kg, da ne bo pomote, ravno v trenutku, ko je tehtnica to pokazala, je skozi

prezračevalni jašek zaslišala en oh in ah in aaah in oooh in to, velespoštovano cenjeni, to so bili

strašno sumljivi oh in ah in aaah in oooh, tako zelo sumljivi, da je splezala na stol in prislonila uho k

prezračevalnemu jašku in slišala še več teh oh in ah in aaah in oooh, jih je slišala toliko, da je o bog

pomagaj njeno mednožje postalo čisto vlažno, bog pomagaj, skratka, lik janša zamiži in prikima na

točno isti način, kot gospa 132kg zamiži in prikima, ko eni tretji sosedi zgražajoče se pove, da je

slišala sosedo in njenega moža čudno vzdihovati sredi belega dne in to v kopalnici, lik janša na isti

zgražajoč način vzdahne in izdahne, na isti zgražajoč način kot gospa 132kg, ko pripoveduje o tej

seksualni eskpadi svoje sosede, pri čemer seveda ne omeni svojega vlažnega mednožja, ne omeni

svoje roke na svojem vlažnem mednožju in seveda ne omeni svojega orgazma, samo zamiži in

prikima

in zgražajoče se izdahne, lik janša

in potem nimam kaj, kot da zgražajoče se izdahnem tudi sam

zgražajoče se izdahnem in ga pospremim do mize, da ga postrežem, ga poskušam pospremiti, vendar

se mi ne pusti, baretko je dal nazaj na glavo in spet cikcaka po odru, kot da nekaj išče

in mrmra

zdi se mi, da je truplo vmes zaspalo

stopim do trupla, ga malo premaknem, kar z nogo

se zdrami

in spregovori, kar v istem položaju

bil si sveto prepričan, da ti bo lahko šestintridesettisočdevetstoenaajstič prišlo samo za nekaj eurov mogoče sem želela živeti samo zaradi tega

mogoče pa sem hotela prižgat še eno vžigalico in se še enkrat stisnit k babici
mogoče zaradi tega
ali pa zaradi tega, da se vpišem v tiranski klub svingerjev
ali pa če še ni takega kluba, da ga ustanovim
hotela sem ustanoviti prvi albanski klub svingerjev
in hotela sem fukati z vsemi prebivalci balkanskega polotoka, moškimi in ženskami vseh mogočih
veroizpovedi

*lik janša še naprej cikcaka okoli
jaz cikcakam za njim, ker ga želim postreči, mudi se mi, da bi ga postregel
mudi se mi, ker prihajajo še drugi gostje, lačni in malo manj lačni
ali pa sploh ne lačni, samo bi se pač radi nafutrali, kar je čisto človeško
a ne da?
dragi imenitni publikum
čisto človeško se je hranit
in cikcakam okoli za norim likom janša, ki je vedno bolj glasen*

ime mi je rudina qinami in mogoče sem poleg tega hotela še kaj bolj blasfemičnega, če kaj bolj
blasfemičnega sploh obstaja

*zdaj ga slišimo, lik janša
lik janša si v brk ponavlja eno samo besedo
cigani
in ga slišimo, cikcaka in si ponavlja to besedo*

ime mi je rudina qinami in mogoče sem v življenju hotela početi še kaj bolj blasfemičnega, ampak
predvsem mi je bilo šestnajst let in sem hotela živeti
in če bi že morala izbrati svojo smrt
pa čeprav pri šestnajstih letih
bi bil strel iz kalašnikova v rokah mojega očeta na dnu lestvice
ampak kot pravi star albanski pregovor; kdor te ljubi, te pretepa
in mogoče, mogoče sem pravzaprav umirajoč prišla do pomembnega spoznanja
do tega, da me moj oče ljubi
saj me je ustrelil, da bi rešil mojo čast
ki sem jo izgubila, ko sem se v avtu peljala s prijateljem
ki ni bil moj mož in ki mu nisem bila obljubljena, obljubljena sem bila nekemu drugemu
želela sem živeti

*in potem ga zgrabim za roko
s pipo v ustih ga zgrabim za roko in ga futram
se futra v oblačku dima in je zadovoljen
se futra v oblačku dima, je zadovoljen in hoče še
in hoče še in mu dam
še
truplo ga gleda, kako je
slow motion
lik janša je v slow motionu, jaz ga v slow motionu futram
truplo gleda v žlico, pozorno opazuje pot žlice: usta – krožnik – usta
pozorno gleda in govori
govori in se približuje*

ime mi je rudina qinami
in mogoče sem hotela živeti samo zato, da bi še enkrat gledala evrovizijo
še enkrat
še enkrat dam glas od sebe
še enkrat zajokam
nisem dovolj jokala
prej sem končala v straniščni školjki
preden sem utegnila videti kopalnico
strop
mamo
preden sem utegnila zaznati svetlobo

*lik janša odcikcaka stran
ponavlja svojo priljubljeno besedo, vendar izgleda zadovoljen
izgleda bolj zadovoljen, kot je bil prej
in ob odhodu ničesar ne išče*

ampak želela sem zaznati svetlobo
ne, ne, nisem vedela, da obstaja nekaj takega, kot je svetloba
ali tema
ali kopalnica
ali mama
ampak ena slutnja vsega tega
je bila, je bila
slutnja nečesa, kar bi vi lahko poimenovali ljubezen

me priganja čas, me priganja, truplu je sicer vseeno, ampak jaz vem, da me priganja čas

še enkrat zajokam
nisem dovolj jokala
prej sem končala v straniščni školjki
preden sem utegnila videti kopalnico
strop
mamo
preden sem utegnila zaznati svetlobo
ampak želela sem zaznati svetlobo
ne, ne, nisem vedela, da obstaja nekaj takega, kot je svetloba
ali tema
ali kopalnica
ali mama
ampak ena slutnja vsega tega
je bila, je bila
slutnja nečesa, kar bi ti lahko poimenoval ljubezen
ti, ki ti je uspelo več jokati
in videti kopalnico
in mamo

*me priganja čas, me priganja
bi ustavil to točo besed
ker me priganja čas, ker moram postreči naslednjemu gostu*

*truplo pa čisto počasi govori naprej, se ne pusti motiti
mogoče se zlekne, mogoče se zlekne v neko antično pozo v svoji regency obleki
in mogoče tako zleknjeno truplo izgleda nedotakljivo
in mogoče se ga zato ne morem dotakniti
in mogoče zaradi tega nekako plešem okoli trupla, ma ne, saj ne da plešem
v bistvu se prestopam sem in tja, ker bi rad prekinil točo besed
trakec dima
oblaček
oblak nebo morje sneg
se prestopam, skoraj cikacakam
mogoče zgleda, kot da bom pravkar začel cikacakati*

moja mama ni vedela, da želim živeti
še preden je to lahko izvedela, mi je potisnila glavo v školjko in potegnila vodo
čez tri mesece bi imela eno leto
pa mi niti zadihat ni ratalo
pa sem želela zadihat, prisežem, sem želela odpreti usta in spustiti zrak vase
in kričati
ampak še preden mi je to uspelo, mi je potisnila glavo v školjko in spustila vodo
prasica
mi je potisnila glavo v školjko in potegnila vodo
še niti zadihala nisem, ko me je že zalila voda iz kotlička
voda, ki je namenjena splakovanju scalnice in dreka
me je zalila, ta voda namenjena scalnici in dreku, me je zalila in moje hlastanje za zrakom in moj prvi
krik je bil zadušen
z vodo, s katero odplakujemo, kot že rečeno, drek in scalnico
preden sem lahko zajokala
preden mi je dala ime
prasica
umrla sem brez imena
utopljena v straniščni školjki
ker prasica od moje mame ni videla drugega izhoda
od same revščine me je utopila kar v školjki
še v kopalni kadi ne
zato ker si ni mogla privoščiti še enih ust
kot da je to kakšen izgovor, da svojemu otroku ne daš imena
rada bi se vam predstavila z imenom in priimkom
in zato
in samo zato bi mogoče želela umreti malo kasneje

*bojim se, da mi bo zmanjkalo časa
najavim naslednjega gosta
oziroma gostjo*

*štiriindvajsetletna julia kristeva, diplomantka univerze v sofiji, ki bo nekoč postala slavna filozofinja,
psihoanalitičarka, feministka, sociologinja in pisateljica, poleg vsega naštetega pa tudi žena in mati
in tudi nima nič opraviti s štiriindvajsetletnico z istim imenom, ki ji je usoda prav tako namenila
postati vse zgoraj naštetu in še marsikaj, kar ni naštetu niti zgoraj niti v wikipedii
gostjo poskušam najaviti čimbolj glasno
izberem trenutek, v katerem truplo molči
molči, kot da zbira besede
štiriindvajsetletna julia kristeva vstopi, nekam plašno mi prihaja nasproti*

*truplo molči in še kar molči
ko se štiriindvajsetletna julia kristeva ustavi blizu mene, dovolj blizu, da jo lahko ogovorim in še vedno
predaleč, da bi jo lahko ogovoril z normalno visokim glasom, se pravi, tako daleč je, da moram malo
kričati, ko se ustavi torej, ji prikimam
mi prikima
niti dober večer ne reče
štiriindvajsetletna julia kristeva je plašen dramski lik
štiriindvajsetletna julia kristeva je v bistvu šolarka
in nima pojma, da bo postala slavna
kar se nje tiče, je vse odprto
lahko postane slavna julia kristeva
lahko pa postane truplo
ji namignem, naj se usede
me vprašujoče gleda, ko se usede
ko da ji moram pojasniti, kaj bo jedla
draga štiriindvajsetletna julia kristeva, samo jej in uživaj
nič ne sprašuj, samo uživaj v gostiji
truplo se nasmehne
truplo ve, da je postalo slavno*

in mogoče zato, da vidim njegov obraz
mogoče bi tudi zato hotela umreti malo kasneje
da vidim njegov obraz, ko ga odpelje policija
da vidim njegov obraz in obraze vseh njemu enakih
njemu enakih
tistih, ki gledajo
in tistih, ki se ozrejo stran
jim bo odbilo, odbilo jim bo
ime mi je fatonah khairkova
bila sem učiteljica v osnovni šoli
v heratu, v afganistanu
imela sem dva otroka
če bi zapustila moža, bi otroci ostali pri njemu
in ga nisem zapustila
trinajst let sva bila poročena
trinajst let me je pretepal kot žival
trinajst let sem hodila okoli z modricami in urezninami
ne, ne, živali ne pretepaš tako
tisti dan sem bila zjutraj na tržnici, ko sem se vrnila, me je ošteval zaradi zapravljanja časa
da bo z mano opravil kasneje
kasneje je bilo zvečer, svoje koleno je pritisnil v moj trebuh in me davil
iztrgala sem se mu
in potem sem se polila s kerozinom in prižgala vžigalico
100 procentne opekline po telesu so ustrahovanju, pretepanju in poniževanju naredile konec
vendar ne takoj, ne takoj
umrla sem šele čez nekaj dni

*štiriindvajsetletna julia kristeva ni prepričana, če bi jedla
štiriindvajsetletni julii kristevi gostija vzbuja dvom
truplo stopi pred njo, razkazuje se ji, kot bi ji hotelo reči, vzemi, vzemi, vzemi me
a ti nisem dobra? a ti nisem všeč?*

*štiriindvajsetletna julia kristeva gleda vame in gleda v krožnik
iz katerega se še kadi
in iz katerega prelepo diši
diši
diši
diši
truplo se usede nasproti štiriindvajsetletne julie kristeve
nemara razkreči noge
nemara tako razkreči noge, da ima štiriindvajsetletna julia kristeva krasen razgled na truplino pičko
nemara truplo tako razkreči noge*

in vendar bi rada živela

*štiriindvajsetletno julio kristevo začnem pitati, noče jesti, najprej noče
prigovarjam ji, kot dojenčku
štiriindvajsetletna julia kristeva umika glavo, umika jo levo in umika jo desno
truplo počasi in potihoma ponavlja*

nisem hotela umreti
nisem hotela umreti
nisem hotela umreti

*štiriindvajsetletna julia kristeva noče jesti
premika glavo, levo, desno, ne, ne
truplo v istem ritmu ponavlja*

nisem hotela
nisem hotela
nisem hotela

*nekako mi le uspe štiriindvajsetletni julii kristevi podtakniti prvo žlico in potem drugo
(mogoče od nekje sproduciram slinček z modrobilimi črtami)
in potem tretjo in četrto*

nisem
nisem
nisem

*medtem ko pitam štiriindvajsetletno julio kristevo, se ji vzbuja apetit
bolj ko jo pitam, več bi rada pojedla
več ko poje, bolj je lačna
bolj je lačna, bolj se truplo smeji in hitreje ponavlja
bolj je lačna, bolj vdihujem in več oblačkov je nad nami
štiriindvajsetletna julia kristeva se je toliko najedla, da je vmes odrasla
neha jesti
truplo se neha smejati
pogleda proti tebi, velecenjeni gledalec
te vidi
ti vidiš njo*

nisem hotela umreti

ime mi je fatonah khairkova
pred mano je tvoj obraz
tvoj obraz in obrazi tebi enakih
obraz tebe, ki gledaš
in tebe, ki se oziraš stran
ampak ti bo odbilo
odbilo ti bo

jaz se odkašljam

odrasla štiriindvajsetletna julia kristeva se odkašlja

ti se odkašljaš

vsi se odkašljujemo

*medtem ko se odrasla štiriindvajsetletna julia kristeva odkašljuje, se ritensko pomika proti zaodrju
kašelj je vedno tišji*

potem izgine

*zavem se, da čas pritiska, truplu je vseeno za čas, ampak mene čas pritiska, še dva gosta imamo za
oddelati, še dva gosta*

najavim simono semenič

*simona semenič, avtorica pričujočega besedila, ki nima nič opraviti z resnično osebo simono semenič,
avtorico pričujočega besedila, čeprav si mogoče to želi*

simona semenič vstopi

simona semenič se rokuje z mano, ne da bi me pogledala

simona semenič pomaha publiki

simona semenič se usede za mizo

*simona semenič od nekje sproducira prtiček (z modrimi in belimi črtami) in si ga zaveže okrog vratu
stojim čisto zraven, da bi opravil katero od svojih gostiteljskih dolžnosti, vendar me simona semenič
še pogleda ne, samo odmahne z roko in slišim »šč, šc«*

in slišim »šč, šc« še enkrat

in slišim »šč, šc« še enkrat

trikrat slišim »šč, šc«, trikrat odmahne z roko, vsakič ko odmahne z roko, izdihnem

in ne da bi hotel, oblaček odplava proti njej

»šč, šc« slišim še enkrat in tokrat »šč, šc« velja oblačku, ne meni

simona semenič si postreže z omamno dišečo obaro

simona semenič se hrani

simona semenič se hrani, medtem ko truplo v enem nonšalantnem zamahu nadaljuje svoj monolog

a si predstavljaš, da ne bi umrla

da bi živela malo dlje

a si predstavljaš?

jaz si ne predstavljam

jaz si ne predstavljam živeti niti sekundo dlje

od trenutka, ko so mi iz rok iztrgali mojega otročička

si predstavljaš, da ti iz rok iztrgajo otročička, dveletnega malčka

da ti ga iztrgajo iz rok, medtem ko v trebuhu nosiš drugega otroka

ki je že tako velik, da se niti premikati ne more več

ki se bo zdaj zdaj rodil

ki mu je toplo in prijetno in misli, da se bo zdaj zdaj rodil v topel in prijeten svet

si predstavljaš, kako te to bitje v tebi napolnjuje s pričakovanjem, kako komaj čakaš, da se ga

dotakneš, da se te dotakne, kako komaj čakaš, da zagledaš ta kolena in komolčke, ki te pritiskajo od
znotraj

si predstavljaš, kako ti medtem, ko te kolena in komolčki pritiskajo od znotraj, kako ti medtem iz rok iztrgajo drugega malčka, si predstavljaš, iztrgajo ti ga iz rok in med huronskim smehom nabodejo na bajonet
zabavno se jim zdi, da iz tvojih ust pride nečloveški glas
zabavajo se ob tem, ko ti gledaš svojega otročka, ko gledaš, kako so mu usahnile oči in kako mu je usahnilo telo in kako mu ne moreš pomagati
in potem te vržejo po tleh
in brčnejo še enkrat in še enkrat
in potem se zvrstijo na tebi, penetrira najprej prvi in potem drugi in potem tretji in potem ne šteješ več, ko te porivajo in porivajo in se zabavajo, se smejujejo in zmagoslavni kričijo, ko jim prihaja otroček v tebi pa še zmeraj misli, da se bo zdaj zdaj rodil v topel in prijeten svet
a si predstavljaš?
bilo je junija 1999 v gnjilanih in nisem hotela več živeti
hotela sem umreti

*simona semenič se neha hraniti v trenutku, ko truplo utihne
sedi, malo pomišlja
še malo pomišlja
in potem si vzame repete
(zgleda, da ji omamno dišeča obara tekne)
simona semenič hiti s hranjenjem, ve, da ni časa, da ni časa
se neha hraniti
se obriše s prtičkom
modra
bela
modra bela
se rokuje z mano, ne da bi me pogledala
(oblak sneg nebo morje)
in odide
simona semenič odide, ne da bi me pogledala in ne da bi hotela kaj pripomniti
pričakoval sem, da bo hotela kaj povedati, pričakoval sem, da jo bo treba prepričevati v vsak grižljaj
ali pa vsaj v prvi grižljaj
ampak simona semenič je zagrizla v slastno obaro, kot bi ne bila iz trupla
simona semenič se je pogostila s truplom in mogoče je bilo to vse, kar je hotela povedati
vdih
izdih
oblaček
nebo morje
sneg oblak
imam samo še enega gosta
najavim ga
inicialki z.i., s tem, da z lahko na primer predstavlja prvo črko imena zlatan in i lahko na primer predstavlja prvo črko priimka ibrahimović, vendar inicialki z.i. ne predstavljata inicialk švedskega nogometaša, ki ga je nk barcelona poleti 2009 kupila za 69 milijonov eurov
vstopi
vstopi in naredi krog
naredi krog in ti maha, ves čas ti maha, cenjeni gledalec
ti maha, čeprav zgleda nekolikanj utrujeno
tudi jaz sem že utrujen od te gostije
gostiji pa ni videti konca
truplo je vedno bolj živahno*

zakaj, zakaj, zakaj
edino to mi je šlo skozi glavo
in bam
in sem se hotela pobrat
in bam
brca v trebuh
in sem se hotela pobrat
in bam
še ena brca
zakaj
zakaj
in bam
kamen v ramo
pobiram se
čutim kri, polzi mi po obrazu
brca
kamen
kamen
kamen
obližem se
kri
bam
kamen
bam
kamen
zdi se mi, da
bam
ključnica
zdi se mi
bam
zlomljena
roka
zlomljena
bam
kamen
kamen
kamen
brca
brca
zakaj
ime mi je
du'a kalil aswad
ne
ne
ne
prosim
prosim
du'a kalil aswad
sedemnajst let
prosim, nikar

bam
kamen
brca
kamen
bam
prosim
pustite me živeti
ne
ne
ne
prosim
boli
kosti se lomijo

*inicialki z.i. se usede in hrani
ga postrežem
in se mu gabi jesti, čeprav ne ve, da se hrani s truplom
se mu gabi jesti, mogoče zaradi tega, ker je vsega preveč
mogoče inicialki z.i. sploh ni lačen
vendar je inicialki z.i. vljuden in žlica za žlico obare izginja v njegovih ustih
nobenega dela nimam, gostija se vrši sama od sebe
nobenega dela nimam in vendar sem utrujen
truplo pa vedno bolj živahno skaklja in se noče nehati
inicialki z.i. neha jesti
naredi še en krog
in maha
in potem naredi še en krog in maha
in maha*

kri
sladka
ne
boli
ne
prosim
naj živim
nisem zakrivila
ne
prosim
nič
ne
narobe
ne
kamen
kamen
kamen
rada bi dočkala jutro med ljubljnjem
ime mi je
suzan
ime mi je suzan
suzan abulismail

želela sem živeti
še pomislila nisem na to, da bi umrla
želela sem
dočakati konec vojne
imeti fanta
mogoče sem želela imeti punco
si kupiti nove hlače in torbo
se smejati
jokati, včasih, jokati, tudi jokati
in se smejati
ime mi je suzan
suzan abulismail
kličejo me suzi
klicali so me suzi in želela sem živeti
dan za mladost je bil
zadnji dan za mladost
25.maja 1995 me je ubila granata
rodila sem se jokajoč, medtem ko so se vsi smejali
mogoče sem zato umrla smejoč se, medtem ko so vsi jokali
to piše v mojem dnevniku
in potem sem res umrla smejoč se
ko je počilo sem se smejala in mahala
mahala
in se smejala
in mahala
in se smejala
in mahala
in še zdaj ti maham, zdaj, ko sem truplo, ti še zmeraj maham
tebi in tisti mladosti, ki je umrla 25.5.1995 v tuzli
želela sem živeti

*inicialki z.i. ti še kar maha
cenjeni publikum
spoštovani gledalec
imenitno gledalstvo*

inicialki z.i. ti še kar maha

*in ti ne veš več, a ti maha inicialki z.i., simona semenič ali štiriindvajsetletna julia kristeva
kar se tebe tiče, ti lahko maha tudi lik janša ali roman arkadij abramovič, ruski milijonar in 51.
najbogatejši zemljan, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok in nima nič opraviti
z resnično osebo romanom arkadijem abramovičem, ruskim milijonarjem in 51. najbogatejšim
zemljanom, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče šestih otrok
kar se tebe tiče, lahko na odru stojijo ali sedijo vsi, vseh pet njih
kar se tebe tiče, dragi gledalec
(joj, ja, se oproščam, v tem gledalcu zajamem tako gledalca osebo moškega spola kot tudi gledalko
osebo ženskega spola, zakaj pristajam na to, da je moški spol generičen spol, je pa morda stvar
nekega drugega druženja, morda neke druge gostije)
kar se tebe tiče, dragi gledalec, lahko na oder stopijo vsi skupaj že na začetku in lahko se na odru
gostijo vsi skupaj
pravzaprav, cenjeno gledalstvo, a ne bi bila to ena prelepa slika, vseh pet njih za isto mizo
(za katero smo že konstatirali, da lahko je miza, lahko pa ni miza)*

ime mi je suzan
klicali so me suzi

*truplo se še ni nehalo, gostije še ni konec
trupla je dovolj za vse nas, velespoštovani
in se ponavlja v nedogled
v svoji regency obleki
mogoče zleknjeno čisto na robu rampe
mogoče z čmi strmo uperjenimi prav vate
čisto tiho ponavlja
šepetaje
ali pa mogoče še šepetaje ne
ker tole*

ime mi je markobašić ružica
ime mi je rukhsana naz
ime mi je dijana ninić
ime mi je shakila azizi
ime mi je radmila stolić
ime mi je hatin suruku

*se pravi to naštevanje imen, ne
ta imena, ki jih našteva truplo
ta imena, ki so truplo
to naštevanje lahko gre v neskončnost
in to nama je jasno, velecenjeno spoštovano občinstvo
a ne, da nama je jasno
in potem je to prevelika poanta
glede na to, da nama čas polzi skozi prste, dragi gledalec
(gledalec kot generični spol, da še enkrat poudarim, da ne pride do zamere, pomote ali
dezinterpretacije)
čas nama polzi skozi prste in se bližava koncu in to naštevanje imen*

ime mi je indira okanović
ime mi je maja bradarić
ime mi je mirela stan
ime mi je lejla atiković

*je res prevelika poanta, hočem reči, truplo nam je povedalo, kar nam je imelo povedati in nama je
vse jasno in vendar
truplo še vedno zleknjeno na robu rampe
gledajoč te v oči
mogoče strmo
ampak roko na srce –
si dam roko na srce, oziroma tja, kjer naj bi srce bilo
si dam roko na srce na svojo mornarsko majico
bela
modra bela
modra
si dam roko na srce in
vzdih*

*oblaček
roko na srce, po mojem vas truplo gleda lenobno
malo uživaško
truplu se nikamor ne mudi
truplo je zleknjeno na robu rampe
lenobno
malo uživaško
in mogoče sploh ne našteva imen
mogoče samo jaz in ti, imenitni gledalec, slišiva, da truplo izgovarja vsa ta imena*

*ime mi je hitara antilsova
ime mi je morsal obeidi
ime mi je sofijanka jovanović perić
ime mi je elvira hurić*

*ker če bi truplo res izgovarjalo vsa ta imena, potem smo s tem dodali neko odvečno poanto
ki je pa ti, spoštovani publikum, ne rabiš*

*a ne, da je ne rabiš
inicialki z.i. ti še kar maha
jaz uživam v svoji pipi
(ki mogoče je pipa, čisto mogoče pa, da to ni)*

*bela
modra
bela
modra*

*trakci dima
oblački*

*nebo morje oblaki sneg
uživam v svoji pipi
gledam v horizont*

*truplo je v svoji regency obleki nonšalantno zleknjeno na robu rampe in gleda vate, tudi nonšalantno
inicialki z.i. ali simona semenič ali štirindvajsetletna julia kristeva ali lik janša ali roman arkadij
abramovič, ruski milijonar in 51. najbogatejši zemljan, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče
šestih otrok in nima nič opraviti z resnično osebo romanom arkadijem abramovičem, ruskim
milijonarjem in 51. najbogatejšim zemljanom, ki je lastnik nogometnega kluba chelsea in oče šestih
otrok*

*ali pa morda vsi skupaj
ti mahajo
trakci dima
oblački
sneg
nebo
oblaki
morje*